

JEZIORZYSTY (1) ai

G sg m jeziorzyst(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Przymiotnik od „jezioro”; tu: błotnisty, bagnisty:

Wyrażenie: »doł jeziorzysty«: Wzięli tedy Ieremiafá/ y wpuścili go do dołu ieżiorzyftego/ Melchiafá fyná Amelechowego [*proiecerunt eum in lacum Melahiae filii Amelech*; do ftudniey Melchiafá Wu]Bib]/ [...] w którym wždy nie było wody/ tylko błoto *Leop Ier 38/6*.

TK